

Mini-Beryl wz. 1996

5,56 mm subkarabinek wz. 1996

Historia konstrukcji

PolSKI 5,56 mm subkarabinek wz. 1996 Mini-Beryl został opracowany w Zakładach Metalowych „Łucznik” na bazie technicznej 5,45 mm subkarabinka wz 1989 Onyx, odpowiednika radzieckiego 5,45 mm subkarabinka AKS-74U, który był dostosowany do naboju pośredniego 5,45 x 39 mm. Onyx, podobnie jak większy Tantal, wyróżniał się użyciem trójstrzałowego ogranicznika długości serii oraz, co jest ewenementem w przypadku broni z tak krótką lufą – przystosowane do miotania granatków nasadkowych. Broń była standardowo wyposażona w mechaniczne przyrządy celownicze, podświetlane trytem. Wyprodukowano jedynie krótką serię Onyxa, który ostatecznie nie został przyjęty na uzbrojenie Wojska Polskiego.

W późniejszych latach, wraz z rozpoczęciem w Polsce produkcji nad nowym karabinkiem – Beryl wz. 1996, dostosowanego do standardowego naboju pośredniego NATO – 5,56 x 45 mm, szybko podjęto pracę nad jego „skróconą” wersją – Mini Beryl. Konstrukctorem prowadzącym był również K. Styczyński. W stosunku do wcześniejszego Onyxa, w Mini-Berylu wydłużono nieco lufę, zmieniono konstrukcję kolby i tłumika płomieni,

pozostawiając możliwość miotania granatów nasadkowych. Analogicznie do rozwiązań wprowadzonych w Berylu, broń została przystosowana do mocowania optycznych przyrządów celowniczych za pośrednictwem podstawy – tzw. szyny szybkozłączalnej. Niewielki celownik holograficzny można również przymocować bezpośrednio do krótkiego odcinka szyny Picatinny, stanowiącego element do podstawy celownika mechanicznego broni.

Badania kwalifikacyjne prowadzone dla Mini-Beryla odbywały się niemal równocześnie wraz z większym Berylem, a po przeprowadzeniu wszelkich testów, nowy subkarabinek został przyjęty do uzbrojenia pod oznaczeniem 5,56 mm karabinek wz. 1996.

W 2005 roku subkarabinek zmodernizowano na potrzeby powstających wówczas Oddziałów Specjalnych Żandarmerii Wojskowej do wariantu B. Wówczas zwiększyła się intensywność zakupów tego typu broni, która mogła zastąpić w swym działaniu, używane przez część jednostek pistolety maszynowe.

Podobnie jak karabinek Beryl, subkarabinek Mini-Beryl występował w kilku wersjach: wersja A – standardowa, wersja B z łożem, stałym uchwytem pionowym i bocznymi szynami Picatinny, oraz wprowadzona w 2009 roku wersja C z teleskopową kolbą o regulowanej długości, zintegrowany łożem i nakładką z szynami Picatinny oraz innymi zmianami analogicznymi do tej wersji Beryla. Na potrzeby rynku cywilnego, opracowano samopowtarzalny Mini-Beryl-Sport.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne broni

Przeznaczenie – do zwalczania siły żywej na odległościach do 300 metrów

Typ broni – indywidualna automatyczna broń strzelecka; samoczynno-samopowtarzalna

Zasada działania broni – odpowiednie części gazów prochowych przez boczny otwór w lufie.

Ryglowanie broni – przez obrót zamka

Mechanizm spustowy – z przełącznikiem rodzaju ognia; pojedynczy, ciągły i krótka seria trójstrzałowa

Mechanizm zabezpieczający – bezpiecznik nastawny, dźwigniowy oraz spust samoczynny

Zasilanie broni – magazynek łukowy, wymienny o pojemności 20/30 naboji

Kaliber broni – 5,56 mm

Długość broni wz. 1996 wersja A i B z kolbą zawiasową – rozłożoną wynosiła 730 mm, złożoną wynosiła 525 mm

Długość broni wz. 1996 wersji C z kolbą teleskopową – wysuniętą wynosiła 760 mm, wsuniętą wynosiła 690 mm

Długość lufy broni – 235 mm

Liczba bruzd w lufie – sześć (6)

Skok bruzd – 228 mm

Długość linii celowniczej – 225 mm

Masa broni bez zamontowanego magazynka – wz. 1996 wersja A – 3 kg, wz. 1996 wersja C bez/z szyną szybkoodłączalną – 3,4/3,7 kg

Masa szyny szybkoodłączalnej – 0,3 kg

Masa magazynka niezaładowanego – wersja A i B; 0,165 kg, wersja C; 0,185 kg

Magazynek 30-nabojowy, załadowany – 0,554 kg

Masa broni załadowanej – wz. 1996 wersja A; 3,55 kg, wz. 1996 wersja C; 4,38 kg

Pojemność magazynka – 20/30 naboji

Odległość celowania – 100/300 metrów

Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku – 770 m/s

Energia początkowa pocisku – 1189 J

Szybkostrzelność teoretyczna – 700 strz./min.

Szybkostrzelność praktyczna – ciągłym do 100 strz./min.,
pojedynczym do 35-40 strz./min.

Amunicja: typ naboju – 5,56 x 45 mm

Rodzaje stosowanych naboii – z pociskiem zwykłym, z rdzeniem
stalowym RS, z pociskiem smugowym SM oraz pociskiem ślepym

Masa naboju – w zależności od wersji; 12,3 – 12,4 gramy

Masa pocisku – w zależności od wersji; 4,0 – 4,1 gramy

Typy stosowanych granatów nasadkowych – kumulacyjno-odłamkowy
GNP0, dymny NGD-93, zapalający NGZ-93, oświetlający NGO-93

Standardowe wyposażenie broni – szyna szybkołączalna wz.
1996 wersja B i C, pas nośny wz. 1996 wersja A i B, pas nośny
trzy punktowy wz. 1996 wersja C, uchwyt przedni wz. 1996 wersja
C, klipsy do łączenia magazynków wz. 1996 wersja C, wycior
składany, przybornik z przyborami, torba na magazynki,
przybornik z przyborami, olejarka, cztery łódki 15-nabojowe do
ładowania magazynków, nasadka do łódek, jeden magazynek 20
nabojowy, trzy magazynki 30 nabojowe, odrzutnik do strzelania
amunicją ślepą.

Dodatkowe wyposażenie broni – szyna szybkołączalna wz. 1996
wersja A, celownik noktowizyjny PCS-5 M „Gabro”, celownik
holograficzny EOTech HWS 552

Producent broni – Zakłady Metalowe „Łucznik” w Radomiu /
Fabryka Broni „Łucznik”-Radom Sp. z o.o.

Tytuł i sygnatura instrukcji – Instrukcja zakładowa; 5,56 mm

karabinek wz. 1996 „MINI-BERYL”. Instrukcja obsługi i użytkowania.

Autor: zdjęcia – Dawid Kałka

Bibliografia

1. Karabiny karabinki i pistolety maszynowe Encyklopedia długiej broni wojskowej XX wieku – Żuk Aleksandr B.
2. Najnowsze uzbrojenie Wojska Polskiego Siły lądowe, wydawnictwo Bellona